

PARAULA I VIDA

Estimem els ancians i els malalts

En aquest mes de gener estem commemorant amb acció de gràcies el **175è aniversari del naixement de Santa Teresa de Jesús Jornet i Ibars**, nascuda a Aitona (Lleida) el 9 de gener de 1843 i que fundà a Barbastre les **Germanetes dels Ancians Desemparats** el 1872, per donar resposta als ancians pobres o malalts, que quedaven sols i sense empar. Morí a Llíria (València) el 26 d'agost de 1897, va ser canonitzada per Pau VI el 1974 i declarada patrona de l'ancianitat. La seva festa és el 26 d'agost. Fou una dona forta i intel·ligent, mestra nacional a Argensola (Lleida) durant uns anys, que després de provar la clausura, cercà una dimensió més activa de la caritat. Cooperà uns anys en les escoles fundades pel seu oncle, el beat P. Francesc Palau, carmelità exclaustrat, i després se li obrí el camí del servei i atenció entregada als ancians, unint-se a la fundació del canonge Saturnino López Novoa. I sempre fou entregada als ancians i molt feliç en aquesta dimensió activa de la caritat.

Ens cal retrobar l'amor a la vellesa i als ancians. I dedicar-los temps, energies, generositat, sigui dins la família o, si no es pot, a les residències que els acullen quan estan sols, malalts o quan tenen pocs recursos. El Papa Francesc ens hi anima quan afirma: «La saviesa que tenen els nostres avis és l'herència que nosaltres hem de rebre. Un poble que no custodia els avis, un poble que no respecta els avis, no té futur, perquè no té memòria, ha perdut la memòria.»

Visquem envers els padrins l'amor agraït i generós. És l'estil de les **benaurances**, paraules profundes de Jesús recollides en aquell bellíssim pròleg que Sant Mateu col·loca a l'inici del Sermó de la Muntanya (Mt cc 5-6-7) i que descriuen una felicitat nova, plena de joia i de pau. Les benaurances són com el compendi de la llei nova del cristià, que portat per l'Esperit Sant, les intenta viure i complir per ser fidel a

Jesucrist i ser «*perfecte com el Pare celestial és perfecte*» (Mt 5,48).

M'han fet arribar un text suggerent amb unes **benaurances de l'ancià o del malalt**, que ens poden fer bé a tots. Diu el mateix ancià o el malalt:

- Feliços els qui em miren amb simpatia i em saluden.
- Feliços els qui comprenen el meu caminar lent i les meves xacres.
- Feliços els qui estrenyen amb afecte les meves mans tremoloses.
- Feliços els qui em donen conversa i s'interessen per les meves coses.
- Feliços els qui escolten les coses importants per a mi, de la meva història.
- Feliços els qui no es cansen d'escoltar les coses que sovint tant repeteixo.
- Feliços els qui aguanten les meves urgències o impertinències.
- Feliços els qui em regalen part del seu temps.
- Feliços els qui em fan companyia en la meua solitud.
- Feliços els qui m'acompanyen en un breu passeig o em fan petits serveis.
- Feliços els qui em comuniquen coses alegres i plenes de vida.
- Feliços els qui no deixen que em desesperi ni em desanimi.
- Feliços els qui m'ajuden a pregar o resen per mi.
- Feliços els qui em fan sentir membre viu de la comunitat parroquial.
- Feliços els qui m'ajudaran a ben morir... quan entri a la vida eterna, em recordaré de tots ells davant el Senyor!

Segur que aquesta felicitat Santa Teresa Jornet la va viure exemplarment!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Benedicció de Grapats Encants

L'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, va beneir les instal·lacions de la botiga Grapats Encants, el divendres 22 de desembre.

Aquesta botiga, situada a La Seu d'Urgell, està especialitzada en comerç just, artesanía i sobretot objectes reciclats, de segona mà, de Càritas d'Urgell és única de la seva categoria en el Pirineu central, és un projecte que inclou el programa d'actuació «Activa't», a través del qual es dona feina a vuit joves amb discapacitats diverses que hi treballen. La botiga està situada en el centre del casc antic de la ciutat, molt a la vora de la Catedral de Santa Maria i posa en valor la sostenibilitat de la gestió ambiental, reciclant objectes no elèctrics que arriben a l'empresa d'inserció laboral «Nougrapats», i donant-los una segona oportunitat.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

He fet un *reset*

Un grup de vint-i-cinc joves, nois i noies estudiants de batxillerat que participen en les activitats de formació de la seva parròquia, acompanyats dels seus catequistes, ha viscut tres dies de convivència en una casa de colònies, amb alguns moments forts que s'apropaven al format d'un recés. La trobada oferí tres espais d'experiència religiosa que permetien un aprofundiment en la pròpia vivència espiritual, afavorint alhora un apropament a Déu. El primer va ser una excursió de dos en dos, seguint un itinerari i conversant a partir d'un qüestionari. El segon se centrà en la celebració de l'eucaristia a l'aire lliure, al costat d'una creu falcada amb pedres per ells mateixos, quan el sol es ponia. Trobada comunitària amb Jesús entorn la seva taula, que colpia i no deixava indiferent. El tercer espai va ser la pre-

gària de la nit, a la capella, davant el Santíssim, amb cants, silencis, lectura de la paraula de Déu, pregària... En acabar, cadascú anava marxant amb el bagatge de l'impacte del que havia viscut.

El darrer dia, abans de partir, cadascú va expressar com havia viscut l'experiència i el seu moment espiritual. Ho feia així un dels nois: «He vist com aquests dos anys, al grup de la parròquia, m'han canviat la vida, m'han apropiat a Jesús. He après a pregar i a tenir bona amistat amb Déu, a qui experimento com un amic que m'estima sense límit. Aquest cap de setmana torno renovat i renovat el cor. També he fet un *reset* del meu dia a dia perquè el vull recomençar des del punt de vista de Déu. El grup m'hi ha ajudat força.»

«Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé

amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20). Cadascú haurà fet el seu procés personal, aprofundint en el coneixement de Déu i en la definició de cap a on porta. Ha estat, també, un temps de pregària, de contemplació activa i bàsicament de vivència de la presència i proximitat del Senyor que, de ben segur, ha fet més dòcils a les seves crides, les petites i les grans. Temps de revisió i de propòsits perquè la vida sigui més evangèlica. Una experiència que tant de bo poguessin viure molts joves.

Molts aparells necessiten un *reset* per funcionar millor. Molts de nosaltres, com el jove de les convivències, també hauríem d'aprofitar l'inici d'un nou any per *reiniciar-nos* i recomençar.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Amemos a los ancianos y enfermos

En este mes de enero estamos conmemorando, con acción de gracias el **175.º aniversario del nacimiento de Santa Teresa de Jesús Jornet y Ibars**, nacida en Aitona (Lleida) el 9 de enero de 1843 y que fundó en Barbastro las **Hermanitas de los Ancianos Desamparados** en 1872, para dar respuesta a los ancianos pobres o enfermos, que quedaban solos y sin amparo. Murió en Liria (València) el 26 de agosto de 1897, fue canonizada por Pablo VI en 1974 y declarada patrona de la ancianidad. Su fiesta es el 26 de agosto. Fue una mujer fuerte e inteligente, maestra nacional en Argensola (Lleida) durante unos años, que tras probar la clausura, buscó una dimensión más activa de la caridad. Cooperó unos años en las escuelas fundadas por su tío, el beato P. Francisco Palau, carmelita exclaustrado, y luego se le abrió el camino del servicio y atención entregada a los ancianos, uniéndose a la fundación del canónigo D. Saturnino López Novoa. Y siempre vivió su gran entrega a los ancianos, muy feliz en esta dimensión activa de la caridad.

Necesitamos reencontrar el amor a la vejez y a los ancianos. Y dedicarles tiempo, energías, generosidad, sea dentro de la familia o, si no se puede, en las residencias que los acogen cuando están solos, enfermos o cuando tienen pocos recursos. El Papa Francisco nos anima a ello cuando afirma: «La sabiduría que tienen nuestros abuelos es la herencia que nosotros tenemos que recibir. Un pueblo que no custodia a los abuelos, un pueblo que no respeta a los abuelos, no tiene futuro, porque no tiene memoria, ha perdido la memoria.»

Vivamos hacia los ancianos el amor agradecido y generoso. Es el estilo de las **bienaventuranzas**, palabras profundas de Jesús recogidas en aquel bellissimo prólogo que San Mateo coloca al inicio del Sermón de la Montaña (Mt cc 5-6-7) y que describen una felicidad nueva, llena de alegría y de paz. Las bienaventuranzas son como el compendio de la ley nueva del cristiano, que llevado por el Espíritu Santo, las intenta vivir y cumplir para ser fiel a Jesucristo y ser «perfecto como el Padre celestial es perfecto» (Mt 5,48).

Me han hecho llegar un texto sugerente con unas **bienaventuranzas del anciano o del enfermo**, que nos pueden hacer bien a todos. Dice el mismo anciano o enfermo:

Felices los que me miran con simpatía y me saludan. Felices los que comprenden mi caminar lento y mis achaques.

Felices los que estrechan con cariño mis manos temblorosas.

Felices los que me dan conversación y se interesan por mis cosas.

Felices los que escuchan las cosas importantes para mí, de mi historia.

Felices los que no se cansan de escuchar las cosas que a menudo tanto repito.

Felices los que aguantan mis urgencias o impertinencias.

Felices los que me regalan parte de su tiempo.

Felices los que me hacen compañía en mi soledad.

Felices los que me acompañan en un breve paseo o me hacen pequeños servicios.

Felices los que me comunican cosas alegres y llenas de vida.

Felices los que no dejan que me desespere ni me desanime.

Felices los que me ayudan a rezar o rezan por mí.

Felices los que me hacen sentir miembro vivo de la comunidad parroquial.

Felices los que me ayudarán a bien morir... cuando entre en la vida eterna, ¡me acordaré de todos ellos ante el Señor!

Seguro que esta felicidad Santa Teresa Jornet la vivió ejemplarmente.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Festa de la Beata Mare Janer

La diòcesi va viure, el dia 11 de gener, una jornada d'acció de gràcies celebrant la festa litúrgica de la Beata Anna Maria Janer. Les Germanes de la Congregació de la Sagrada Família van celebrar, a la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, una jornada de celebració que va començar amb les Laudes ben solemnes. Al vespre, en la ca-

pella de la Mare Janer a La Seu d'Urgell, a l'ombra de les seves despulles, ens van reunir un bon nombre de seguidors d'Anna Maria, laics i religiosos, per celebrar l'Eucaristia que va ser presidida per Mn. Manel Pal, Capellà de la comunitat i concelebrada amb Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i Rector de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell.

Ales escoles on la congregació té presència també es van fer activitats de celebració: al Col·legi Sant Ermengol es van ambientar les cartelleres, la reflexió i pregària a primera hora del dia amb els «bons dies», i les activitats a l'aula i les celebracions litúrgiques van girar al voltant de la vida i de l'obra que la fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell va realitzar a favor dels més pobres i desfavorits de la societat. Els nens i nenes d'Infantil i Primària van fer diverses celebracions de la Paraula, presidides per Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal d'Urgell. Al vespre, es va celebrar l'Eucaristia a l'església de Sant Esteve, d'Andorra la Vella, presidida per Mn. Ramon Sàries, Arxiprest de les Valls d'Andorra, amb les famílies i personal de les dues escoles confessionals

de la parròquia: col·legi Mare Janer i col·legi Sant Ermengol. Van ser presents la superiora de la comunitat de religioses, la Mare Carmen Gros i la Germana Enedina Lorenzo.

Els alumnes d'ESO i Batxillerat van celebrar per grups, a la tarda del dijous i al matí del divendres, l'Eucaristia, presidida per Mn. Pepe Chisvert i acompanyada amb la música d'un grup de professors i alumnes. Hi va assistir

la Mare Maria Tomasa Itoiz, representant de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell a l'escola i membre del Patronat Rector. La Beata Anna Maria Janer i Anglarill, verge, va néixer a Cervera el 18 de desembre de 1800. El 29 de juny de 1859 va fundar a La Seu d'Urgell l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, dedicat a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians.

▶ **Mn. Xavier Parés participa a les Jornades Nacionals de Litúrgia a Mèxic.** El Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia, Mn. Xavier Parés i Saltor, participà a les Jornades Nacionals de Litúrgia que anualment organitza la Societat Mexicana de Liturgistes (SOMELIT), del 8 a l'11 de gener, a la ciutat de San Juan de los Lagos a Mèxic.

Enguany, les conferències van anar a càrrec de diversos professors del Institut Superior de Litúrgia de Barcelona (ISLB): el Dr. Gabriel Seguí i Trobat, Director de l'Institut Superior de Litúrgia

de Barcelona; el Dr. Jordi Font i Plana i el Dr. Xavier Parés i Saltor. El tema fonamental de les Jornades fou la «Litúrgia Via Pulchritudinis» i «Ars celebrandi». També es van tractar diversos documents litúrgics d'actualitat com la recent Carta apostòlica del Papa Francesc «Magnum Principium» sobre el cànon 838 del Codi de Dret canònic a la llum de les fonts conciliars i postconciliars i la Instrucció «Ad resurgendum cum Christo» sobre la sepultura dels difunts i la conservació de les cendres en cas de cremació. La relació entre la Societat Mexicana de Litur-

gistes i l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona és cada dia més forta a nivell acadèmic i fraternal gràcies a l'Arquebisbe de Puebla, Mons. Víctor Sánchez Espinosa, fundador i responsable de la Societat Mexicana de Liturgistes i que ha impulsat aquest agermanament amb l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona.

Els tres professors van aprofitar l'ocasió per dur a terme la primera trobada dels antics alumnes d'Amèrica Llatina de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona a Puebla amb gran èxit i fraternitat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Al final dels dies, quan el Senyor vindrà a trobar-nos, la joia serà immensa. Vivim esperant aquesta trobada!» (23 de novembre).

@Pontifex: «També hi ha esperança per a qui ha fet el mal. Jesús va venir per això: és possible reconciliar-se amb Déu i començar un nova vida» (24 de novembre).

@Pontifex: «L'amor de Crist és com un "GPS espiritual" que ens guia infal·liblement cap a Déu i cap al cor dels altres» (29 de novembre).

@Pontifex: «La saviesa de Déu ens ajuda a saber com acollir i acceptar aquells que actuen i pensen diferent de nosaltres» (3 de desembre).

Mn. Blai Fortuny i Feliu descansa en la Pau de Crist

El dia 5 de gener va morir a Andorra la Vella Mn. Blai Fortuny i Feliu, als 90 anys d'edat, i 67 de ministeri presbiteral. La Missa exequial va tenir lloc el dissabte dia 6 de gener, a les 16 h, a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep, i concelebrada per nombrosos preveres, entre ells el seu germà Mn. Bonifaci Fortuny i l'actual Arxiprest Mn. Ramon Sàrries. Posteriorment, el seu cos fou portat a enterrar al cementiri de l'església d'Escaldes-Engordany, on reposa la seva mare.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric glosà les lectures proclamades en la festa de l'Epifania del Senyor exhortant els fidels a cercar com els pastors i els mags la persona de Crist, el Sal-

vador, amb humilitat i recerca de la veritat. I destaca que calia saber agrair els estels i testimonis de fe que Déu ens posa al camí de la vida, que hem trobat i que ens han ajudat al llarg de la nostra vida. Un d'aquests testimonis fou Mn. Blai Fortuny a qui el Copríncep episcopal agrai el seu consell i companyia en els seus inicis com a Bisbe d'Urgell, i que es mostrà sempre com un pastor servidor dels seus germans al llarg dels seus molts anys de ministeri sacerdotal a diversos pobles i, ben especialment, al Principat d'Andorra, primer Escaldes i després a Andorra la Vella.

Mn. Blai Fortuny i Feliu va néixer a Tremp, el dia 3 de febrer de 1927. Cursà els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell, i fou ordenat de Prevere el 18 de juny de 1950. L'any 1969 va iniciar el servei pastoral al Principat d'Andorra, quan el Sr. Bisbe li confià ser Beneficiari encarregat de la zona d'Escaldes-Engordany, llavors encara Parròquia d'Andorra la Vella. Sens dubte el seu criteri i la seva orientació van servir de molt perquè al cap de nou anys, l'any 1978, el Copríncep Joan Martí i Alanis, erigís canònicament la Parròquia de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany del Principat d'Andorra. Va ser Rector de la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella i Arxiprest de les Valls d'Andorra fins que l'any 1999 li fou acceptada la jubilació canònica.

23 joves d'Urgell participen a la pregària de Taizé

El pelegrinatge de joves convocat per aquesta comunitat religiosa de Taizé a Basilea (Suïssa) va ser compartit per un grup de 23 joves d'Urgell, que va seguir les activitats de pregària i de coneixement de la ciutat preparades amb moltes ganes. Els nois i noies, de diferents edats i indrets del territori de la Diòcesi d'Urgell, van viure diverses experiències i testimonis de fe a les pregàries matinals a les parròquies d'acollida, acompanyats pels responsables de grup, Mn. Ivan Ayala i M. Carme Girart, i també pel Subdelegat de Joventut, Mn. Gabriel Casanovas.

20 famílies de l'Alt Urgell reben la solidaritat de la campanya «Jo també vull jugar»

La campanya «Jo també vull jugar», organitzada per Càritas d'Urgell, el Club SEDIS, el Consorci d'Atenció a les Persones, i la residència CASER Oliana, ha permès repartir joguines a 20 famílies (35 infants) de la comarca de l'Alt Urgell amb dificultats econòmiques per Reis. En els dies previs a Nadal, es va iniciar una campanya de recollida de joguines noves o usades en bon estat, a través dels punts de recollida habilitats al Palau d'Esports de La Seu d'Urgell, a Càritas d'Urgell, al Cen-

tre Sant Ot i a la botiga de Grapats Encants i també a la seu de l'Associació d'Hosteleria. Es van recollir 190 joguines i 28 llibres. Una bona part de les joguines es van recuperar adequadament i van tornar al circuit d'ús, permetent aquesta acció solidària impulsada per entitats de La Seu d'Urgell, encapçalada per Càritas d'Urgell. Les famílies van rebre les joguines els dies previs a la vigília del dia 6, per arribar a través de les carrosses dels Reis Mags, a 35 infants.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 15,13-14.30;16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). □ *Tortosa*: beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev. fund. dels Operaris diocesans (OD). □ *Lleida*: sant Tomàs d'Aquino, prev. i doctor de l'Església. Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpic Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo.

30. ■ Dimarts [2S 18,9-10.14b. 24-25a.30-19,3 / SI 85 / Mc 5,21-

43]. □ *Tortosa (ciutat)*: santa Àngela de Mèrci, verge. Santa Martina, verge i màrtir; sant Adelelm (Llesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, verge terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, religiós de La Salle.

31. ■ Dimecres [2S 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prevere de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; sta. Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Dijous [1R 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10-12 / Mc 6,7-13]. Sant Ce-

gili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. ■ Divendres [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candelera (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...

3. ■ Dissabte [1R 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Blai, bisbe

de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865); santa Claudina Thévenet, vg. i fund. rel. Jesús-Maria (RJM).

4. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Jb 7,1-4.6-7 / SI 146 / 1C 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prevere; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.

Diumenge IV de durant l'any (B)

COMENTARI

Cal vèncer el mal amb la força del bé

El llibre del Deuteronomi és com el testament on Moisès exhorta el Poble a restar fidel al Déu que els ha tret de l'esclavatge d'Egipte.

Els israelites tenen l'experiència que, escoltant Moisès, escolten Déu: què passarà quan mori Moisès?

Abans (v. 9s) els ha advertit *que no aprenguin les pràctiques abominables de les nacions: bruixeries, consultes d'esperits...*

Ara diu: *El Senyor farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com tu.*

Així el Poble podrà escoltar la veu propera d'un home-profeta a qui Déu li posarà als llavis les seves paraules divines que primer escoltarà, per dir així després *tot el que Déu li ordenarà.*

Si un profeta s'atreveix a dir en nom meu paraules que Jo no li hauré ordenat, morirà.

Al cp. 7 de 1Cor respon Pau a preguntes dels corintis: *Passo a tractar del que m'heu escrit.* No és una exposició sistemàtica de la doctrina cristiana sobre matrimoni i virginitat.

Als v. 32-35 Pau imagina una situació ideal: *el no casat pot ocupar-se de les coses del Senyor.*

A l'epistolari paulí l'ideal de lluita per transformar la societat no hi és perquè esperen la imminent Parusia. Per això diu que no casar-se és *cosa més digna i que facilita de viure dedicat al Senyor.* Però sense forçar a opcions celibatàries imprudents: *No vull pas lligar-vos.*

A l'evangeli el primer en descobrir la identitat divina de Jesús és *un home posseït per un esperit maligne.* Els deixebles trigaran a intuir el misteri de la identitat del seu Mestre.

Per la cultura jueva l'*esperit maligne* és més poderós i intel·ligent que l'home. Per això diu: *«Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu!».* Hi ha coneixement teòric sense reconeixement pràctic d'adoració i fidelitat.

La pregunta retòrica (*«Jesús de Nazaret, has vingut a destruir-nos?»*) diu una gran veritat: no es pot construir el Regne de Déu sense derrotar el Regne del Maligne.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: «Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, / que ens ha creat; ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Masà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Nazaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home.» Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscler i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: “No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir”. El Señor me respondió: “Está bien lo que han dicho, Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le he mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá.”»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,32-35)

Hermanos:

Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser santa en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien; no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En la ciudad de Cafarnaúm, el sábado entra Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quien eres: el Santo de Dios.» Jesús lo increpó: «¡Cállate y sal de él!» El espíritu inmundo lo retorció violentamente y, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen.» Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.